

Svensk författningssamling

Förordning om vissa sjukpenningförmåner med anledning av sjukdomen covid-19

SFS 2022:79

Publicerad
den 4 februari 2022

Utfärdad den 3 februari 2022

Regeringen föreskriver följande.

Inledande bestämmelser

1 § I denna förordning finns bestämmelser om

- undantag från bestämmelserna om sjukpenning och karens i 27 och 28 kap. socialförsäkringsbalken,
- undantag från de begränsningar i rätten till ersättning för vissa sjuklöne-kostnader som anges i 17 § lagen (1991:1047) om sjuklön, och
- avvikelser från vad som sägs i 17 b § andra stycket lagen om sjuklön.

Förordningen innehåller även bestämmelser om viss ersättning för karensavdrag som har gjorts enligt 6 § andra stycket lagen om sjuklön samt bestämmelser om utlämnande av uppgifter.

Förordningen är meddelad med stöd av 2 a § lagen om sjuklön i fråga om 9–11 §§ och med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen i fråga om övriga bestämmelser.

Ersättning för karensavdrag

2 § En försäkrad som har fått ett karensavdrag enligt 6 § andra stycket lagen (1991:1047) om sjuklön har rätt att efter ansökan få ersättning för avdraget från Försäkringskassan. Sådan ersättning lämnas i form av sjukpenning för en hel dag oavsett om den försäkrade har fått karensavdrag från en eller flera arbetsgivare. Ersättningen lämnas med ett belopp om 810 kronor oavsett karensavdragets storlek. För rätt till ersättning krävs inte att den försäkrade har en sjukpenninggrundande inkomst.

Den försäkrades arbetsförmåga ska anses vara nedsatt på grund av sjukdom om arbetsgivaren har gjort ett karensavdrag enligt 6 § andra stycket lagen om sjuklön.

3 § Om den försäkrade har fått ett eller flera karensavdrag på grund av nya sjuklöneperioder inom fem dagar från första dagen i den första sjuklöneperioden enligt 7 § lagen (1991:1047) om sjuklön, lämnas inte någon sjukpenning enligt 2 § för de andra karensavdragen.

Om sjukpenning enligt 6 § första stycket har beviljats, lämnas inte sjukpenning enligt 2 § för samma dag.

4 § Bestämmelsen om sjukanmälan i 27 kap. 17 § socialförsäkringsbalken gäller inte för sjukpenning enligt 2 §.

5 § Om sjukperioden inleds med sjukpenning som svarar mot inkomst av anställning, ska karensavdrag enligt 27 kap. 27 § socialförsäkringsbalken inte göras.

6 § Om sjukperioden inleds med sjukpenning som svarar mot inkomst av annat förvärvsarbete, får sjukpenning lämnas för de första 14 dagarna av sjukperioden oavsett vilken karenstid den försäkrade har enligt 27 kap. 27 a eller 30 § socialförsäkringsbalken. För dessa dagar lämnas sjukpenning för en hel dag. Ersättningen lämnas med ett belopp om 810 kronor per dag.

För tid efter de första 14 dagarna av sjukperioden ska sjukpenning beräknas och lämnas enligt bestämmelserna i 27 och 28 kap. socialförsäkringsbalken.

7 § Om sjukpenning enligt 6 § första stycket har beviljats, lämnas sjukpenning beräknad på sjukpenninggrundande inkomst för samma tid endast till den del som denna sjukpenning överstiger sjukpenning beviljad enligt 6 § första stycket. Om sjukpenning enligt 2 § har beviljats, lämnas inte sjukpenning enligt 6 § första stycket för samma dag.

Om den försäkrade uppfyller förutsättningarna för att beviljas såväl sjukpenning enligt 2 § som sjukpenning enligt 6 § första stycket, lämnas endast sjukpenning enligt 6 § första stycket.

8 § Bestämmelsen om sjukanmälan i 27 kap. 17 § socialförsäkringsbalken gäller inte för sjukpenning enligt 6 § första stycket eller för sjukpenning beräknad på sjukpenninggrundade inkomst som avses i 7 § första stycket första meningen.

Ersättning för kostnader för sjuklön

9 § I stället för vad som anges i 17 § lagen (1991:1047) om sjuklön ska en arbetsgivare vars kostnader för sjuklön, inklusive därpå belöpande avgifter och skatt, överstiger en viss del av arbetsgivarens totala lönekostnader, inklusive därpå belöpande avgifter och skatt, få ersättning för överskjutande del av sjuklönekostnaden enligt andra stycket.

Ersättning för sjuklönekostnaden lämnas, med den begränsning som följer av 17 a § lagen om sjuklön, till den del kostnaden överstiger

– 0,35 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens lönekostnad uppgår till högst 250 000 kronor per månad,

– 0,63 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens lönekostnad överstiger 250 000 kronor men inte 500 000 kronor per månad,

– 0,77 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens lönekostnad överstiger 500 000 kronor men inte 1 000 000 kronor per månad,

– 0,86 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens lönekostnad överstiger 1 000 000 kronor men inte 1 667 000 kronor per månad, och

– 1,07 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens lönekostnad överstiger 1 667 000 kronor per månad.

10 § Med avgifter och skatt enligt 9 § första stycket avses avgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) och lagen (1994:1920) om allmän löneavgift samt skatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.

11 § Försäkringskassan ska skyndsamt besluta om ersättning för kostnader för sjuklön enligt 9 §.

12 § Skatteverket ska på Försäkringskassans begäran lämna sådana uppgifter enligt 2 kap. 3 § första stycket 4 lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som behövs för Försäkringskassans beräkning och kontroll av rätten till ersättning för kostnader för sjuklön enligt 9 §.

Bemyndiganden

13 § Försäkringskassan får meddela ytterligare föreskrifter om ersättning för karensavdrag, karens och sjukpenning enligt 2–8 §§. Försäkringskassan får även meddela föreskrifter om undantag från bestämmelserna om handläggning av ärenden i 110 kap. socialförsäkringsbalken när det gäller ärenden om ersättning för karensavdrag, karens och sjukpenning enligt 2–8 §§.

Föreskrifter enligt första stycket får endast meddelas vid extraordinära händelser i fredstid.

Försäkringskassan får meddela föreskrifter om verkställigheten av denna förordning.

1. Denna förordning träder i kraft den 7 februari 2022.

2. Bestämmelserna i 2–8 §§ tillämpas dock för tid från och med den 8 december 2021. För rätt till ersättning enligt 6 § som avser tid före ikraftträdandet behöver den försäkrade inte styrka nedsättningen av arbetsförmågan genom att lämna in ett intyg till Försäkringskassan senast från och med den sjunde dagen efter sjukperiodens första dag.

3. Bestämmelserna i 9–12 §§ tillämpas dock i fråga om kostnader för sjuklön som har redovisats i arbetsgivardeklarationer från och med redovisningsperioden december 2021.

4. Förordningen upphör att gälla vid utgången av mars 2022.

5. Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande för
a) ersättning för karensavdrag, karens och sjukpenning som avser tid före den 1 april 2022 i de fall ansökan om ersättning har kommit in till Försäkringskassan före den 1 juli 2022, och

b) ersättning som har redovisats i arbetsgivardeklarationer för redovisningsperioderna december 2021–mars 2022, och

c) utlämnande av uppgifter enligt 12 §.

6. I fråga om ersättning för kostnader för sjuklön som har redovisats i arbetsgivardeklarationer för redovisningsperioderna april–december 2022 gäller andra–fjärde styckena.

I stället för vad som anges i 17 § lagen (1991:1047) om sjuklön ska en arbetsgivare vars kostnader för sjuklön, inklusive därpå belöpande avgifter och skatt, under den aktuella niomånadersperioden överstiger en viss del av arbetsgivarens totala lönekostnader, inklusive därpå belöpande avgifter och skatt, med den begränsning som följer av 17 a § lagen om sjuklön, få ersättning med högst 250 000 kronor för överskjutande del av sjuklönekostnaden enligt tredje stycket.

Ersättning för sjuklönekostnaden lämnas till den del kostnaden överstiger
– 0,5 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens lönekostnad uppgår till högst 2 250 000 kronor för niomånadersperioden,

– 0,9 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens lönekostnad överstiger 2 250 000 men inte 4 500 000 kronor för niomånadersperioden,

- 1,2 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens lönekostnad överstiger 4 500 000 men inte 9 miljoner kronor för niomånadersperioden,
- 1,3 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens lönekostnad överstiger 9 men inte 15 miljoner kronor för niomånadersperioden, och
- 1,5 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens lönekostnad överstiger 15 miljoner kronor för niomånadersperioden.

Med avgifter och skatt enligt andra stycket avses avgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) och lagen (1994:1920) om allmän löneavgift samt skatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.

På regeringens vägnar

ARDALAN SHEKARABI

Johanna Mihaic
(Socialdepartementet)